

Tanácsülések

Sándorfalván és Forráskúton

Tegnap, csütörtökön délután tartotta ülését a Sándorfalva-Dóc és az Üllés-Forráskút nagyközségi közös tanács. Mindkét testület megtárgyalta az MSZMP Központi Bizottságának a tanácsi munkával összefüggő októberi állásfoglalását, illetve foglalkozott az ebből adódó helyi feladatokkal, amelyeket az ügyintézés és a lakossággal való kapcsolatok javítása, a demokratizmus szélesítése érdekében kell elvégezni. Emellett elfogadták a tanács és a végrehajtó bizottság 1985. évi munkatervét is.

Sándorfalván elemezték a tanácsi vb egyéves tevékenységét. Ráműtötték az eredményesebb munka ér-

dekében szükséges, hogy a tagok az eddiginél erőteljesebb aktivitást fejtsenek ki. Szó volt a község fejlődését meghatározó lakásépítések-ről is. E témánál megálapították: az új telkek osztásánál fokozottan figyelembe kell venni, hogy a lakosság előnyben részesítje a családlakás-építést a társasházakéval szemben.

Forráskúton a tanácsülés résztvevői megvitatják és jóváhagyják a jövő évi költségvetési és fejlesztési tervet, majd beszámolót hallgattak meg Üllés egészségügyi ellátásáról, és ehhez kapcsolódóan tárgyalták a napolitikai határozat végrehajtásának tapasztalatait.

Felmentés, kinevezés

A Minisztertanács Gács Miklóst, az Országos Mérésügyi Hivatal elnökét érdemei elismerése mellett, nyugalmába vonulására tekintettel felmentette tisztviselői pozíciójából. Egyidejűleg Beledézsőt az Országos Mérésügyi Hivatal elnökévé kinevezte.

Gács Miklóst — kiemelkedő gazdasági és politikai munkássága elismeréseként — az Elnöki Tanács a Szocialista Magyarországért Erdemrenddel tüntette ki. (MTI)

Groza-emlékülés

Petru Groza születésének 100. évfordulója alkalmából csütörtökön Gyulán emlékülést rendezett a Magyarországi Románok Demokratikus Szövetsége. Az Erkel Ferenc Művelődési Központban megtartott emlékülést Petrusán György, a szövetség elnöke nyitotta meg, majd Csátári Dániel kandidátus, tanszékvezető egyetemi tanár tartott ünnepi megemlékezést. Ezt követően a gyulai román gimnázium diákjai Groza emlékét idéző műsorral szerepeltek.

Az emlékülés alkalmából a művelődési központban kiállítás nyílt, amely Petru Groza életét és munkásságát eleveníti fel. (MTI)

A kisváros anatómiája

Csongrád várostervezője a Hild-érem kapcsán

Ujsághír: a Magyar Urbanisztikai Társaság 1984-ben a Hild János-emlékérmet adományozza Csongrád város tanácsának és társadalmának a harmonikus városfejlesztésért, különösen az élő hagyományok tudatos ápolásáért.

A Hild-érmet és -oklevelet ünnepi tanácsülés keretében tegnap, csütörtökön délután adta át dr. Szabó János akadémikus, a MUT elnöke Nagy Imre tanácselnöknek.

Kiss Lajos várostervező építész, a CSOMITERV munkatársa tizenhárom esztendeje foglalkozik a csongrádi városkép alakításával. Az első, gyermekori élmények vásárokhhoz, kirándulásokhoz kötődnek, amikor is Kunzentmártonból nagyjával be-beurucant Csongrádra, ahol a kocsiról igen csak megdézsmálhatta az út melletti gyümölcsfákat. Aztán, mikor tervezőként került kapcsolatba a Tiszaparti kisvárossal, meglepődött: rendezett, jó ízléssel fejlesztett, határozott szemlélettel alakított, jól tagolt, szépen parkosított városban találta magát.

— Az első munkám, bukkással végződött. Jól megfizettek a tanulóknak, mert túlságosan nagy vehemensséggel láttam hozzá a bökényi városrészt tervezni. Ez a kudarc nem keserített el, sőt, a kapcsolatból immár hosszú szerelem lett, meglehetősen sok élmény, munka köt Csongrádhoz. A városnak igen szerencsés a természeti környezete — nem véletlen, hogy a Közép-Tisza-völgy egyik legősi települése. Ugyanakkor szimpatikus volt a város léptéke, sok-sok adott-sága, fejleszthető volta. S még egy nagyon lényeges és fontos tapasztalatot szűrhettem le már a közös munka legelején. Öszinte fogadókészséget, nyitottságot, egyszerű partneri kapcsolatot, rugalmasságot, kölcsönös bizalmat. Bizonyára összefüggött ez személyekkel is, a sorból elsőként ar. Varga József volt tanácselnököt említem, aki okos és bátor várospolitikus volt, mecénási szerepéből sokat kamatozott a város A nyitottságot kétoldalú dolognak fogtuk fel. Egyrészt, hogy mindenről őszintén beszéljünk, igyekeztünk befogadni minden új, korszerű szellemi áramlatot, s azokat a konkrét helyzethez igazítani. Ugyanakkor a városrészekben is szeretjük volna megőrizni a nyitottságot, mely feltétele, hogy a jövőben a ma még megfogalmazhatatlan igényeket is ki tudja elégíteni. A múlt értékei és az urbanizáció dívatelmei, úgy érzem, harmonikusan vannak jelen a mai Csongrádon.

— A város három, jól elkülöníthető részre osztható. A történelmi belvárosra, a régi halászházakkal; a városközpontra, mely néhány műemlék és értékes épület mellett a század első harmadában felhúzott házakból áll; s a bökényi városrészre, mely tulajdonképpen egy új lakótelep. — Kezdjük a végén. Az első munkám egy tízéves program keretében indult lakótelep a város keleti, természeti adottságok formálta részében, Bökényben. A tervek szerint tömeges lakásépítés terepe volt ez a terület. Föl is épült 1100 lakás, alapfokú és városi szintű közművekkel. A jövőben — újraértékelve és felülvizsgálva koncepciókat — folytatjuk a lakótelep építését, mindenekelőtt kis társas- és családi házak támogatásával. A városközpont jórészt elnyerte végreleges arcát, s számomra ez a csongrádi példa igazolja, hogy egyedileg nem túl értékes házak is alakíthatnak élményszerű térformákat, arányokat, jó tagolású utcatorokait, szépen illeszthetők a régi emlékek és az új

— A város három, jól elkülöníthető részre osztható. A történelmi belvárosra, a régi halászházakkal; a városközpontra, mely néhány műemlék és értékes épület mellett a század első harmadában felhúzott házakból áll; s a bökényi városrészre, mely tulajdonképpen egy új lakótelep.

— Miként foglathatná össze közel másfél évtized várostervezői tapasztalatait?

— A város élő organizmus, nem steril épületek egymásmellettsége. A jó épület szükséges, de nem elegendő feltétele a várostervezésnek. A kisvárosoknak van egy csapdája: egy nagyobb koncepció a kevesebb pénz miatt szinte mindig csak torzjelleggel valósulhat meg. Csongrád legfőbb jellemzője a kontinuitás, személyek és a szemlélet folytonossága. Ahogy Nemeth László kitalálta Vásárhelyen a „csomorkányizmust”, mely tudati elemek sűrűsödése, identitástudat és lokálpatriotizmus, büszkeség és tenni akarás, ugyanígy véleményem szerint van „csongrádság” is. S ami még meghatározó és kellően nem méltányolható: Csongrád kisváros, és nem is akar más lenni!

Tandi Lajos

Nemzetiségi politika

A Magyarországi Románok Demokratikus Szövetségének elnöksége csütörtökön Gyulán ülést tartott. Az ülés előadói, Márk György főtitkár és Martyn György titkár a szövetség munkabizottságainak beszámolóit alapján értékelték az ez évi munkát.

Mint megállapították, sikeres volt a szövetség ezévi két kiemelt rendezvénye: a román nevelők országos találkozója, és az e nemzetiségünk néprajzával foglalkozók tanácskozása. Az idén is eredményesek voltak a különféle politikai, közművelő-

dési, népművészeti, anyanyelvűpoló, hagyományörző rendezvények.

A szövetség legutóbbi kongresszusának határozatát teljesítve 1984-ben a hazai románok érdekképviseleti szerv igyekezett szélesíteni tevékenységét, bevonní a nemzetiségi politikára végrehajtásába a román lakosságot. A románok által is lakott nagyobb községekben megalakultak a szövetség aktivcsoportjai is. A legtevékenyebb nemzetiségiek településekenkénti összefogása a jövő évben folytatódik. (MTI)

Idős embereknek, betegeknek, nagycsaládosoknak

A tanácsai segélyekről

Törvényességi ügyekről, kivételes ellátásokról, a feladatok végrehajtásáról, a következő év munkaprogramjáról és a tanácsai segélyezéséről tárgyaltak tegnap, csütörtökön a megyei társadalombiztosítási tanács ülésén. Ezúttal a segélyezés témaköréről tájékoztatjuk olvasóinkat.

Elsősorban a legrászorultabb réteget, az időseket, a betegeket, a munkaképteleneket és a sokgyermekes családokat kellett és kell támogatni. Egyik eszköz a szociális segélyezés. A Minisztertanács erre a célra, központi támogatásra, 1983 második felére 125 millió forint pótelőirányzatot biztosított, amelyből 100 milliót felmúltkorú, 25 milliót pedig a gyermekkorú lakosság segélyezésére lehetett fordítani. Csongrád megye ebből a keretből 4 millió 850 ezer forinttal részesült. Az összeget a következő segélyezési feladatokra lehetett felhasználni: rossz egészségi állapotú, magára maradt, alacsony jövedelmű idős emberek életszínvonalának megőrzésére, illetve javítására; a lakbérek 1983. július elsejével történt emelésének ellensúlyozására; a rendszeres szociális segélyre várakozók igényeinek kielégítésére; az alacsony összegű nyugdíjasok rendkívüli segélyezésére és szociális étkeztetésre.

Az elmúlt évben több mint 46 és fél millió forintot használtak fel segélyezésre. Az idei előirányzat közel 55 millió forint. Az 1984. évi felhasználásról még pontos adat nem áll rendelkezésre. Természet-

esen figyelemmel kísérték az előirányzatok időarányos felhasználását, mivel Csongrád megyében közismerten magas a 2200 forintnál alacsonyabb nyugdíjasok száma. Az előző évek segélyezési adatait elemezve megállapítható, hogy emelkedett a rendszeres szociális segélyezettek száma. Míg 1982-ben 1916 ember, addig az elmúlt évben már 1998 kapott rendszeres segélyt, amely a létfenntartást biztosította. Olyanok kaphatták ezt, akiknek nincs nyugdíjuk, járadékuk, vagy más forrásból származó jövedelmük, valamint nincs tartásra köteles és képes hozzátartozójuk. Ezen segély odaítéléséig szigorú feltételekhez kötött. A nő 65., a férfi 70. évének betöltése után részesíthető ilyen támogatásban, természetesen abban az esetben, ha nincs létfenntartást biztosító jövedelme. Kaphatnak olya-

nok is, akik az említett korhatárt még nem érték el, de munkaképességük legalább 67 százalékban elvesztett, és nincs jövedelmük.

A rendszeres támogatásban részesülők évente négyszer kaphatnak segélyt. Rendkívüli segélyt kaphatnak az olyan személyek, akiknek nyugdíja alacsonyabb 2200 forintnál, továbbá az olyan betegek, akik nagyobb értékű gyógyszeres ellátást igényelnek a kórházban. A városi KBT négyéves tevékenységéről hangzott el beszámoló, majd tájékoztattak a forgalom-szervezés közbiztonsági hatásáról, a megyei kerékpárutak építési tapasztalatairól. Megvitaták és jóváhagyták az 1985. évi munka- és költségvetési tervezetét, s ezután bejelentésekkel és javaslatokkal zárták a tanácskozást.

A Szegei városi és járási KBT legutóbb négy éve adott számot az elnökségnek az 1975-1980 között végzett munkáról. Az eredmények elismerése mellett akkor

Közlekedés — biztonság

Napirenden: a kerékpárút

Elnökségi ülést tartott a Csongrád megyei Közlekedésbiztonsági Tanács tegnap, csütörtökön a TIT szegedi székházában. A városi KBT négyéves tevékenységéről hangzott el beszámoló, majd tájékoztattak a forgalom-szervezés közbiztonsági hatásáról, a megyei kerékpárutak építési tapasztalatairól. Megvitaták és jóváhagyták az 1985. évi munka- és költségvetési tervezetét, s ezután bejelentésekkel és javaslatokkal zárták a tanácskozást.

A Szegei városi és járási KBT legutóbb négy éve adott számot az elnökségnek az 1975-1980 között végzett munkáról. Az eredmények elismerése mellett akkor

újabb feladatokat kapott a városi szervezet. Most elmondhatták, hogy megfeleltek az újabb követelményeknek is.

Érdekes és érdemes néhány számadattal is érdekelgetni Szegei közlekedési helyzetét. A környező községekkel együtt a város forgalma 1698 négyzetkilométeren zajlik. Lényegesen befolyásolja a közlekedést, hogy jelentős a személy-, teher- és a tranzitforgalom is. Szorosan a várost tekintve 440 kilométer az úthálózat, amelyen 14 ezer 400 négyzetméternyi burkolati felület, 6250 tábla és 28 jelzőlámpa segíti a közlekedést. Az intenzív növekvő forgalmat jól szemlélteti a lemezgyárnál végzett felmérés néhány adata: 1980-ban 22 ezer 440, 1983-ban pedig 31 ezer 895 jármű haladt ott el naponta; csúcsforgalomban óránként 2244, illetve 3589 közlekedési eszközt számoltak össze.

Az összehangolt fejlesztések eredményeként — különösen a harmadik körút és az új hid megépítésével — Szegei közlekedési színvonalának nagyvárosi lett.

A balesetek számát tekintve némi javulás tapasztalható. Bizonyos esetekben alig változott, másutt viszont csökkent arányuk. A KBT munkatársai nagy energiát fordítottak a gyer-

Szánccsengő

Új karácsonyi műsorát mutatta be Halász Judit és a Bojtorján együttes szerda délután a felsővárosi (lila) általános iskolában. A Bartók Béla Művelődési Központ kulturosait dicsérik, hogy Budapest után vidéken először itt, Szegeden láthatták a gyerekek ezt a zenésverses összeállítást.

A helyszínen hamar szétkapkodott új lemez daljaival indult a műsor. Először Tólpót idézte vissza a zene, majd a legszebb ünnep, a karácsony kialakulásának történetét mesélte el „Jutka néni”, s énekelt a szeretet napjairól, a legendákról, a

Bóbítát. Akom-bákom történetét és kívülről fújták a mesebeli iskoláról szóló játékos mondókat is. A műsor a Micimackóval fejeződött be, melynek refrénjét sehogy sem akarták abbahagyni a kicsinyek.

Több száz gyermeknek jelentett „kiskarácsony”-t ez az ötven-hatvan perc és ha néhány nap múlva eljön az igazi, a „nagykarácsony”, remélem, mindegyiknek jut majd feldíszített fenyőfa, amely mellett érezni fogják, hogy „...nem olyan nap ez, mint más.”

Varga Géza